

דעם רבינ'ס

אינכט

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער ריינער קוואל

אמונה, א שטארקע פעסטע לעבן

די וואך לערנען מיר ווי אזוי די אידישע קינדער גרייטן זיך צו ארויסגיין פון מצרים, זיי האבן א פעסטע אמונה אין באשעפער און פארלאזן זיך אויף אים. אזוי ווי רש"י הקדוש זאגט אויפן פסוק וגם צדה לא עשו להם, אז דער פסוק לאזט אונז וויסן די לויב פון די אידן, אז זיי האבן זיך נישט אפגעערעדט ווי אזוי קען מען ארויסגיין אין א מדבר אן שפייד, נאר זיי האבן געגלייבט אין באשעפער און געגאנגען אן פרעגן קשיות.

דער אויבערשטער האט טאקע געדענקט די חסד נעוריה, די ליבשאפט, ווי אזוי זיינע ליבע קינדער זענען ארויס נאך אים אין מדבר אין א וויסטעניש וואו עס

וואקסט גארנישט, עס איז דארט נישט

פארהאן קיין עסן געשעפט, נישט קיין פלייש אדער פיש געשעפטן און אוודאי נישט קיין רעסטוראנטן אדער שמחה זאלן, נאר מיליאנען פיצקעלעך זאמד וועלכע ווערן פארמירט אין בערג אין טאלן, נישטא קיין פלעשער קוואל-וואסער אדער קראנען, איין זאך וואס די אידן האבן געהאט די מצה די הייליגע אמונה דאס האט זיי זאט געמאכט.

דער הייליגער רבי, דער זיסער רבי רעדט צו אונז, קינדער! דער רבי שרייט נאכאלץ ער שרייט, שטארקט אייך מיט אמונה, האטס אמונה

אין באשעפער און אין צדיקים און אמונה אין ענה קינדערלעך! יא גלייבטס אין ענה. יעדער אינגל דארף גלייבן אין 'זיך' אז ער קען מיט זיין מויל בעטן דעם אויבערשטן און דער באשעפער הערט אים אויס און דאס איז דעם אויבערשטנס כבוד אז א אינגל פון ניין יאר אדער א אינגל פון פיר יאר, און אפילו א זיידע ווען ער טענה'ט זיך מיטן אויבערשטן אז דער באשעפער זאל

אים מאכן א גוט לעבן, א הייליג לעבן, א פרייליך לעבן, א לעבן פון תורה און מצוות און אז השם יתברך זאל מבטל זיין גזרות און זאל זיס מאכן פאר כלל ישראל, דאס איז די גרעסטע כבוד פארן

אויבערשטן.

צו דעם פעלט זיך אויס אמונה, גלייבן אז דער אויבערשטער ווארט אויף אונזער געבעט!

דער רבי זאגט: "ווער עס האט אמונה האט א שטארקע און פעסטע לעבן, א איד וואס אטעמט אמונה קען זיך בארואיגן און אויפֿלעבן, ווען עס גייט אויף אים אריבער סיי וועלכע שוועריקייט וועט ער גלייבן אז דער אויבערשטער וועט צום סוף רחמנות האבן און וועט אים גוטס טון, אפילו אויב מען האט יסורים, גלייבן מיר אז עס איז פארהאן א

פרעג מיין קינד

קינדער פרעגן, מלמדים ענטפערן

שאלה: צום חשוב'ן אינגל וואס האט געפרעגט וועגן גיין צום דאקטאר.

תשובה:

שאלה: דער הייליגער רבי האט געהייסן מאכן התבודדות און מתפלל זיין אויף אלעס. וויאזוי קען איך מתפלל זיין איך זאל זיין א אפגעהיטענער אינגל, לערנען פליסיג, אדער דאווענען געשמאק, וראת שמים ליגט דאך אין אויבערשטנס הענט, עס איז שוין אפגעשריבן אויבן וועלכע סארט אינגל איך וועל זיין?

תשובה:

זייער א שיינע שאלה. לאמיר עפענען א סדור וואו מיר טרעפן עטליכע פסקים אז אלעס ווענד זיך אין זיין בחירה און דו קענסט מתפלל זיין אויף דעם און דו ביסט מחייב צו בעטן פון באשעפער ער זאל דיר שיקן וראת שמים.

מיר טרעפן אין תהלים ווי דוד המלך בעט זיך ביים אויבערשטן אויף רוחניות: "יחד לבכי ליראה שמה", "הורני ה' דרכה, אהלך באמתה"; "לב טהור ברא לי אלקים" און נאך הונדערטער אזעלכע געבעטן. און אידיש גערעדט בעט זיך דוד המלך אז זיין הארץ און זיין גאנצע וועגן זאל זיין נאר ווי אזוי דער אויבערשטער וויל.

אין קורצן: דער הייליגער רבי זאגט אין תורה ג' אין צווייטן חלק אז אויב מען גייט צו א דאקטער וואס גיבט רפואות זאל מען פריער מאכן א פדיון. קענסט בעטן זיין טאטע אדער סיי וועלכער ברסלב'ער חסיד זאל דיר מאכן א פדיון פארן גיין צום דאקטער, ווייל דער עיקר רפואה קומט דורכן פדיון.

צווישן דיר מיטן אויבערשטן קענסטו רעדן און דערציילן וואס עס באדערט דיר, אזוי ווייסטו אז דו האסט געטון דאס מערסטע וואס דו קענסט און מעגסט טון.

אויף האט דער הייליגער רבי ווען ער האט אמאל גערעדט וועגן די דאקטוירים וועלכע קענען מקלקל זיין און נישט ריכטיג אויסהיילן חס ושלום האט דער הייליגער רבי געזאגט: "גאט איז אזוי גרויס, אז אפלו מיט א דאקטער קען ער אויך העלפן... (שיש"ק)".

קענסטו זיך רואיג פארלאזן אויפן באשעפער און אויף דעם הייליגן רבי'ן וואס האט אונז געלערנט דעם באשעפערס גרויסקייט.

• • •

דער טשערינער רב דרינגט ארויס פון די גמרא אז דער עיקר וואס מען וועט פארלאנגען פון א איד, אז מען וועט אים פֿרעגן: "פארוואס האסטו נישט געבעטן פון באשעפער זאלסט זוכה זיין צו טון דעם באשעפערס רצון," אפילו אויב ער האט למעשה עס נישט געקענט אויספירן. (ירח האיתנים תורה ט').

די אלע זאכן ברענגט אונז צו די גרויסע עצה פון רבי'ן, די עצה פון התבודדות, זיך אויסצורעדן צום באשעפער ער זאל אונז מקרב זיין צו אים מיט א גאנצע ריינע הארץ.

יעדן אינדערפרי, פון אנהייב ברכות ביז ווען מען לייגט זיך שלאפן און מען לייגט קריאת שמע על המטה בעט מען אויף רוחניות "שתרגילנו בתורתך, ונדבקנו במצוותיה, ואל תביאנו לא לידי חטא ולא לידי עברה ועון", און מען לייגט צו: "זאל תשלט בנו יצר הרע... וכוף את יצרנו להשתעבד לך".

אויך אויפן ענין פון תשובה טון זאגן מיר דריי מאל א טאג: "השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלפני לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך".

צו אריינשיקן א שאלה פאר ווינקל'פרעג מיין קינד',

רוף אין טעלעפאן לייז 02-5-3333-72 ~ 646-585-3040 און פרעג דיין שאלה אויף קעמפל 5

1 המסך פון זייט 1

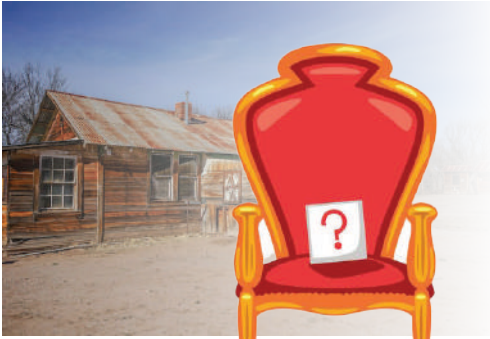
דער ריינער קוואל

חוץ לדרך הטבע, בחפזון אין איילעניש, למעלה מן הזמן - העכער די צייט. אז א פאלק פון זעקס הונדערט טויזנט אידן זענען אין גאר א שנעלע צייט געקומען פון גאנץ לאנד מצרים מיין סכות, וואס דאס איז נישט מעגליך בדרך הטבע נאר דורכדעם וואס דער אויבערשטער אט זיי אויפגעהויבן העכער דעם זמן האט דאס געקענט פאסירן. אזוי אויך זאלן מיר שוין זוכה אז השי"ת זאל אונז אויפהייבן העכער דעם מקום די פלעצער וואו מיר געפינען זיך און העכער די צייט, מיט השגחת השי"ת זאלן מיר שוין זוכה זיין צו די גאולה שלמה במהרה אמן.

פארצייאונג און דער אויבערשטער וועט אונז גוטס טון אויף דער וועלט און בעולם הבא. אבער איינער וואס איז א חוקר - וואס האט נישט קיין אמונה, ווען עס קומט אויף אים א צרה, האט ער נישט וואו צו לויפן, ער האט נישט צו וועם צו רעדן, און מיט וואס זיך אויפצולעבן און זיך בארואיגן."

דער אויבערשטער זאל טאקע העלפן מיר זאלן זיך קענען האלטן אין די אמונה אז דער אויבערשטער פירט די וועלט, און אזוי ווי ביי יציאת מצרים זענען די אידן געהאלפן געווארן

געווארן דער מנהיג

וויסן וואס צו טון!

און אזוי האט ער

איינמאל און נאך א מאל זיך דערמאנט זאכן וואס זיין רבי האט אים געזאגט ווען דאן האט ער גארנישט פארשטאנען אבער יעצט איז יעדער דבור פאר אים געווארן א ליכטיגע עצה און א גרויסע ישועה, אזוי האט ער צוביסלעך פארשטאנען אלע רמזים וואס דער צדיק האט אים מרמז געווען פאר יארן צוריק און באקומען א הבנה און א קלארקייט ביז דער פראסטער פשוטער אידעלע האט זוכה געווען צו ווערן א איש כשר און א אמת'ער ערליכער איד.

די ערליכע אידן פון דער שטאט וואו דער צדיק האט געוואוינט האבן געזען אז ער איז אן איש כשר, איז ער געווארן זייער חשוב ביי זיי, און זיי האבן אים אויפגענומען פאר א פירער און מנהיג איבער זיי און איבער אלע ערליכע אידן וואס ווילן דינען ה' יתברך, און זיי האבן זיך אלע מקניע געווען אונטער אים און אנגענומען וואס ער באפעלט.

דער הייליגער רבי האט דערציילט די מעשה ווען ער האט גערעדט מיט די תלמידים איבער די גרויסקייט פון די וועלכע זענען זוכה צו זיין מקורב

דער רבי דערציילט אונז:

עס איז געווען אמאל זייער א גרויסער באוואוסטער צדיק וואס איז געווארן באדינט דורך זייער א פשוטער און פראסטער אידעלע וועלכער איז שטענדיג געשטאנען גרייט נעבן דעם צדיק. דערווייל ווען דער משמש האט באדינט דעם צדיק האט ער געהערט פון אים אסאך דיבורים, אבער וויבאלד ער איז געווען אזא פשוטער מענטש האט ער גארנישט פארשטאנען די הייליגע זאכן וואס דער צדיק האט גערעדט און האט נישט געזען קיין שום הילף און פארדינסט פון וואס דער צדיק האט גערעדט. אבער דער פראסטער אידעלע האט געהאט זייער א שטארקע אמונה אינעם צדיק און ער האט געגלייבט אין יעדן דבור פון זיין רבי'ן, כאטש ער האט באמת נעבעך גארנישט פארשטאנען. אזוי פלעגט ער ווייטער שטיין און באדינען דעם צדיק בתמימות מיט וואס נאר מעגליך.

ס'איז אריבער אסאך יארן און דער צדיק איז נפטר געווארן צום אייביגן רו. ווען דער פשוטער איד איז אזוי געבליבן אן זיין רבי'ן, האט ער זיך אנגעהויבן צו דערמאנען דיבורים פון זיין רבי'ן, יעדעס מאל ווען ער איז געקומען טון א געוויסע זאך, האט ער זיך פלוצלונג דערמאנט וואס דער צדיק, זיין רבי האט געזאגט איבער דער זאך, און ער האט געהאט א געפיל ביי זיך אין הארצן אז דאס האט אים זיין רבי מרמז געווען מיט זיינע דיבורים ווען ער האט נאך געלעבט ער זאל יעצט

אין זייער לעבן וואס דער צדיק האט געמיינט זיי צו מרמז זיין, יעדע דבור און דבור וואס זיי האבן געהערט יארן צוריק וועט זיי שפעטער זיין פאר א גרויסע הילף, נאר מען דארף א שטארקע אמונה אין יעדן דבור פון צדיק אז זיכער קען עס העלפן אויף פאר מיר און צולייגן הארץ צו יעדן דבור וואס דער צדיק רעדט צו מיר.
(חיי מוהר"ן תקמד)

צום צדיק האַמַת, כאַטש זיי באדינען לאנגע יארן דעם צדיק און האבן נישט קיין השגה אינעם צדיק און פארשטייען נישט קיין איין ווארט וואס דער צדיק רעדט, מיט דעם אלעם אויב וועלן זיי זיך האלטן מיט א שטארקע אמונה אין דעם צדיק און אין זיינע הייליגע דיבורים, און טון וואס זיי קענען אים צו משמש זיין און באדינען וועלן זיי זוכה זיין מיט די צייט צוביסלעך פארשטיין אין יעדע זאך

חודש שבט איז די געבורטסטאג פון ר' נתן. לאמיד זען וויפיל שאלות קענסטו ענטפערן קוק אין ימי מוהרנ"ת (רוב התשובות חלק א' עד אות י')

♦ **וועלכע טאג אין חודש איז ר' נתן געבוירן?**

♦ **וויאזוי האט געהייסן ר' נתנ"ס זון וואס איז נפטר געווארן?**

♦ **וועלכע יאר, חודש, איז ר' יצחק דער זון פון ר' נתן געבוירן געווארן?**

♦ **וועלכע יאר איז ר' נתן געווארן א חתן?**

♦ **וועלכע יאר איז ר' נתן געווארן מקורב צום רבי'ן און ווי אלט איז ער געווען דאן?**

♦ **ווען האט דער רבי געזאגט פאר ר' נתן: "דיין שידך האט א פנים ווי א פאטש אין פנים"?**

♦ **ביי וועלכע קינד פון רבי'ן האט דער רבי מכבד געווען ר' נתן מיט מצות פריעה ביי די ברית?**

♦ **ווען פלעגט ר' נתן מיט אונזערע לייט זאגן פארן רבי'ן: "וואויל זענען דינע קנעכט און וואויל זענען דינע מענטשן וועלכע שטייען פאר דיר און הערן דינע חכמות"?**

♦ **וועלכע טאג האט דער רבי געטרייסט און דערפרייט און גאר גאר מחזק געווען ר' נתנ"ען מיט זיינע הייליגע ריינע, געשמאקע ב'טעמ'טע זיסע, האנגדיגע רייד?**

♦ **וועלכע טאג האט דער רבי מגלה געווען דעם סוד פון זאגן צען קאפיטלעך תהילים?**

המשך פון די לעצטע זייט

פון די הייליגע תורה, מען דערהערט נאך דאס קול פון באשעפער. און דער אויבערשטער פירט זיך צו רופן און דערמאנען דעם מענטש מיט רמזים, סיגנאלן, אמאל רופט ער ממש מיט א רוף, צומאל כאפט דער מענטש א שטויס, א קלאפ ער זאל כאפן אז מען דערמאנט אים פון אויבן זיך אומצוקערן.

ווערן איינער ווערט אבער זייער דערווייטערט, ער טוט אפ מערערע עברות חס ושלום, ווערן

פארמערט זיינע פארקראכענע וועגן, שטרויכלונגען און מער פארצווייגטע שטאלע וועגן ביז ער ווערט אזוי פארלוידן צווישן די דערנער אז ס'איז גאר שווער צו תשובה טון. און דער

רבי פירט אויס אז אפילו דאן זאל א איד זיך נישט מיאוש זיין ווייל אפילו ווען ער איז שוין אזוי ווייט פארקראכן קען אמאל געשען אז פון דארט וועט ער געפונען א נייע וועג דורך דעם צווייטן זייט און זיך צוריקקערן צו תשובה. לאמיר צולייגן הארץ זיך אומצוקערן שטענדיג צום באשעפער און הערן זיין רוף וואס ער רופט אונז, און נישט ווארטן און זיך חס ושלום דערווייטערן. (ליקו"מ ר"ו)

דאס שעפסל איז ווייט פארקראכן צווישן די בערג, און עפעס אומגלויבליך האט פלוצלינג פאסירט! נאך עטליכע אומרואיגע שעות איז געזען געווארן דאס שעפעלע זיך דערנענטערן צו דער סטאדע פון גאנץ אן אנדערע ווינקל, זעט אויס אז נאכן אזויפיל וואנדערן איז זי גאר צוריק צום אלטן וועג. פישל לויפט מיט אייפער און שמחה איד אפצונעמען. ס'האט זיך אויסגעשטעלט אז דוקא די דערווייטערונג האט

איד אזוי וואונדערליך צוריקגעברענגט.

דער הייליגער רבי לערנט אונז מיט דעם משל, צומאל איז פארהאן איינער וואס דערווייטערט זיך ליידער פון גלייכן ערליכן וועג.

ער בלאנדזשעט און פאלט נעבערן אדורך. ס'איז אבער א גרויסע חילוק אויב אזא איינער וועט גלייך כאפן און זיך נעמען אין די הענט און תשובה טון און בעטן מחילה פון באשעפער אדער וועט ער אינגארדן און ווייטער פאלן אין קרוימע וועג און זיך דערקייקלען גאר טיף אין דער גרונד. ווייל אז מען פארקריכט נישט ווייט פון גלייכן וועג, קען מען נאך גאר גרינג זיך אומקערן, ווייל מען דערקענט נאך דעם פייף, דער קול

לעובד אולטיעשר

הַכְּלָלִי און זאַגט און זאַגט. אַזאַ אַיד אַזאַ צדיק, אַזאַ לַמִּדּוֹן. זַאל אַזוי לאַנג זאַגן און וויינען, אויף וואס וויינט ער?! מיר ווייסן דאָך זייער קלאַר אז ער איז געווען גאר אַ הייליגער מענטש, אַ געוואלדיגער צדיק, ער איז שוין אַן עלטערע איד, און נאכאַלץ האַלט ער דעם תיקון הַכְּלָלִי אויף די אויגן און עס גיסט ריטשקעס טרערן?! פון וואַנעט נעמט זיך דאס? נאר וויפאלד ער איז דאָך אַזוי נאַנט צום אויבערשטן, און ער ווייסט דעם אויבערשטנס גרויסקייט - ווי מער אַ מענטש איז גרעסער, איז זיין בושה אויף גרעסער - ער שעמט זיך מער פאַרן אויבערשטן.

דער טשערינער רב ווען איז שוין געווארן מיד, האט ער ארויסגענומען אַ פאטשיילע [טאש-טיכל], און אַראַפּגעלייגט אויף דער ערד, און ער האט זיך אַראַפּגעזעצט אויף דער ערד, און אַזוי ממשיך

געווען מיט זיינע הייליגע עבודות, קיין בענקעלעך איז דאן נישט געווען צו געפינען אויפן ציין אלס כבוד פון דעם הייליגן אַרט. טייערע לעכטיגע קינדער, וואס קענען מיר זיך אַפּלערנען פון טשערינער רב? אַזוי ווי מיר האַלטן ביי די וואכן פון שוכבים, לאמיר פרוּבירן צו נעמען אַ תיקון הַכְּלָלִי און צולייגן אביסל האַרץ, וויפיל מעגליך, און בעטן דעם פאשעפער ער זאל אונז געבן אַ ריינעם מח, ריינע מחשבות, און פרייליכקייט מיר זאלן האבן אַ ליבשאפט צו זיין תורה און מצוות און פאלגן אלע עצות פון הייליגן רבי'ן.

ר' לוי זצחק בענדער ז"ל האט דערציילט די פאלגנדע: ר' נחמן גאלדשטיין דער "טשערינער רב" - דער באוואוסטער גאון עולם וואס האט ארויסגעגעבן אסאך הייליגע ספרים, ווי 'פרפראות לחכמה', 'אוצר היראה', 'יקרא דשבתא', 'זמרת הארץ' און נאך און נאך ספרים.

"דער טשערינער רב איז געקומען צו פארן קיין אומאן, צום הייליגן רבי'נס ציון. יענע צייטן איז דער ציון געווען אלעמאל פארשלאסן, די שליסל איז געלעגן ביי ר' נחמן (חזן) טולטשינער אין שטוב. אז מען האט געוואלט גיין צום ציון פלעגט מען גיין צו ר' נחמן נעמען דעם שליסל.

דאסמאל ווען דער טשערינער רב איז געקומען צום ציון, איז אויף מיטגעקומען ר' אברהם חזן דער זון פון ר' נחמן טולטשינער (מען רופט אים ר' אברהם בן

ר' נחמן) - און געזאגט מיט אים צוזאמען אויפן ציון, אלס כבוד פאר טשערינער רב. ר' אברהם זעט ווי דער טשערינער רב איז אריין אויפן ציון און האט גענומען אַ תיקון הַכְּלָלִי און צוגעלייגט צו די אויגן, מען האט נישט געהערט קיין איין ווארט פון אים. נאך אפאר מינוט כאפט ר' אברהם אַ בליק אויפן טשערינער רב און באמערקט ווי "ריטשקעס [טייכן] טרערן האבן זיך געגאסן פון דער זייט און פון דער זייט, גאר אַ לאנגע צייט!" שעות האט זיך געגאסן פון אים טרערן. דער טשערינער רב האלט נאך דעם תיקון

ה ז א ל נ מ ה א ר צ נ פ ת ע
ט ל ח כ י ב א ד ס ר ו א נ ע
ג ש מ נ י פ ע י ס ה פ ו נ פ
ב ד ק ל ז ע י ג ע ה א י ר ו
ת א ת י ק ו נ ו צ נ י ב ר נ
ו מ ש ט ס ל פ י ו ר א ו נ ט
ב ק ש ע י ו פ א ת ש ס ר כ ד
ש ז ו נ פ י כ י ל ג ע מ א ק
ח א ב ע י ע ק ר א ג ו ר ו א
מ ל ב מ ד ס ר כ מ ח נ צ ו א
מ י י ע פ ר ר ו ב י ר נ ו ס כ
צ ב מ נ ג ה כ ד ר ל ז ל ז ע
ו ש ת י ע ק כ ב י נ י י ס צ
ו א ל ו ר מ ל ל ו צ ע י ת י

טרעף די ווערטער אינעם קעסטל, מען קען גיין אויף אלע זייטן
אזוי אויך טרעף די ווערטער אינעם היינטיגן גליון אין איינע פון די מעשיות

בײַ די װאָכן פֿון שװַבֿים לֵאמִיד פֿרױבֿידן צו געמַען אַ תּיקוֹן הַכִּלְי און
צולייגן אַביסל האַרץ, װיפֿיל מעגליך, בעטן דעם באַשעפֿער זאל אונז געבן
אַ דיינעם מה, דיינע מחשבות, פֿרײליכקייט מיד זאַלן האַבן אַ ליבשאַפֿט צו
זיין תּוֹרָה און מצוות און פֿאַלגן אַלע עצות פֿון הייליגן רבֿין.

סיפורי מעשיות מעשה י"ג - די זיבן בעטלערס 13

כאַטשע ער האט שוין אויסגעשאסן די פייל, קען ער זי פארט נאך אומקערן, ער קען די פייל צוריקציען ווידער צו זיך."

האב איך אים געפרעגט (דהיינו דער וואס 'אך' הענט', וואס ער דערציילט דאס): "וואספארא פייל קענסטו צוריקציען?"

ווארן ס'איז זיך פארהאנדן 'צען ערליי פיילן', ווארן ס'איז פארהאנדן 'צען ערליי סמין' - ווארן אז מ'וויל שיסן א 'פייל', באשמירט מען זי מיט א 'סם'.

איז פארהאנדן 'צען ערליי סמין' - וואס אז מען מ'באשמירט די 'פייל' מיט דעם 'סם', איז די 'פייל' אזוי מזיק - און אז מ'באשמירט די 'פייל' מיט א אנדער 'סם', איז זי מער מזיק.

און אזוי איז פארהאנדן 'צען ערליי סמין' - וואס איטלעכער 'סם' איז ערגער, דהיינו: ער איז מער מזיק.

האט ער אים געפרעגט: "וואספארא מין 'פיילן' קענסטו צוריקציען?"

ווידער האט ער אים געפרעגט: "צו איידער די 'פייל' האט יענעם געטראפן, קען ער זי צוריקציען - צו אפילו נאכדעם אז די 'פייל' האט שוין יענעם געטראפן, קען ער זי אויך צוריקציען?" - און דערויף האט יענער געענטפערט: "אז אפילו די 'פייל' טרעפט שוין יענעם, קען איך זי אויך צוריקציען".

לושמיר [נאר] א וואסארא [וואספארא] מין 'פיילן', קענסטו צוריקציען? - האט ער געענטפערט: "אט דאס און דאס מין, קען איך צוריקציען".

דעם 'זעקסטן-טאג', זענען זיי אויך פריילעך געווען - און זיי האבן אויך געבענקט: "ווי נעמט מען דא, דעם דאזיגן וואס 'אך-הענט'".

דערווייל, קומט ער אריין, און זאגט: "איך בין דא, איך בין געקומען צו איך אויך דער חתונה" - און ער האט זיי אויך אזוי געזאגט אזוי-ווי יענע - און איז זיי ארוםגעפאלן, און האט זיי געקושט.

און האט צו זיי געזאגט: "איר מיינט איך בין א 'קאליקע' אויך די 'הענט', איך בין גאר קיין 'קאליקע' נישט אויך די 'הענט', איך האב יא 'כח אין די הענט' - נאר איך נוץ נישט מיט דעם כח פון מיינע 'הענט', אין דער וועלט, ווארן איך באדארף דעם כח אויך עפעס אנדערש.

און איך האב דערויף א 'הספקה', פון דעם 'וואסער-יגן-שלאס'".

ווארן אמאל זענען מיר געזעצן אינאיינעם עטליכע מענטשן - האט זיך איטלעכער בארימט, מיט זיין כח וואס ער האט אין די הענט.

דער האט זיך בארימט: "ער האט אזוי א גבורה אין די הענט".

און דער האט זיך בארימט: "ער האט אזוי א גבורה אין די הענט".

און אזוי איטלעכער האט זיך בארימט: "מיט זיין גבורה וואס ער האט אין די הענט".

(דהיינו): איינער האט זיך בארימט: "ער האט אזוי א כח און א גבורה אין די הענט, אז ער שיסט אויס א פייל, קען ער זי ווידער צוריקציען - ווארן ער האט אזוי א 'כח אין זיינע הענט', אז

‘חֲכָמָה’, קען ער געבן.”

האב איך מײַך אָנגערופן צו אים: “קענסטו נישט היילן די ‘בת־מלכה’ - וואָרן דו קענסט גאר איר ‘דפּק’ [בלעז: פּאַלס] נישט וויסן - וואָרן ס’איז פאַרהאַנדן ‘צען ערליי דפּיקין’ - און דו קענסט נישט וויסן, נאַר ‘איין דפּק’ - ווייל דו קענסט נאַר ‘איין חֲכָמָה’ געבן מיט דיינע הענט.”

איינער האט זיך באַרימט: “ער האט אזוי אַ כּח אין די הענט, אז ס’איז פאַרהאַנדן אַ רוח־סַעֲרָה (דהיינו: אַ שטורעם־ווינט), קען ער דעם שטורעם־ווינט פאַרהאַלטן מיט די ‘הענט’ - ער קען אַנכאַפּן מיט די ‘הענט’ דעם שטורעם־ווינט, און זאל אים פאַרהאַלטן - און קען ווידער מיט די ‘הענט’, מאַכן דעם ‘ווינט’ מיט אַ ‘מאַס’, אז ס’זאל זיין אזוי אַ ווינט ווי מ’באַדאַרף, אין דער ‘מאַס’.”

האב איך אים געפּרעגט: “וואספּאַראַ ווינט, קענסטו אַנכאַפּן מיט די ‘הענט’ - ס’איז זיך פאַרהאַנדן ‘צען ערליי ווינטן’? - האט ער געענטפּערט: “דעם און דעם ‘ווינט’.”

האב איך מײַך אָנגערופן: “קענסטו נישט היילן די ‘בת־מלכה’, וואָרן דו קענסט גאר דעם ‘ניגון’ פאַר איר נישט שפּילן - וואָרן ס’איז פאַרהאַנדן ‘צען ערליי ניגונים’ - און איר ‘רפּוּאָה’ פּון דער ‘בת־מלכה’, איז דורך ניגונים - און דו קענסט מער נישט שפּילן פאַר איר, נאַר ‘איין ניגון’.”

האַבן זיי זיך אָנגערופן: “וואס קענסטו? - האט ער געענטפּערט: “איך קען, וואס איר אלע קענט נישט - דהיינו: אלע ניין חלקים פון איטלעכער זאך, וואס איטלעכער האט זיך באַרימט - וואס איר קענט זיי נישט, קען איך יא.”

האב איך מײַך אָנגערופן (דהיינו: דער וואס אַך הענט’ וואס ער דעַרצײלט דאס אלץ) צו אים: “קענסטו נישט היילן די ‘בת־מלכה’ - אז דו קענסט מער נישט צוריקציען, נאַר איין ערליי ‘פּײַלן’, קענסטו נישט היילן די ‘בת־מלכה’.”

איינער האט זיך באַרימט: “ער האט אזוי אַ כּח אין די הענט, אז ביי וועמען ער נעמט, גיבט ער” - (כלומר: מיט דעם וואס ער נעמט ביי איינעם עפעס, דערמיט אליין גיבט ער זענעם) - מילא איז ער א בעל צדקה.”

האב איך אים געפּרעגט: “וואספּאַראַ צדקה געבסטו?” - האט ער געענטפּערט: “ער גיבט מעער.”

האב איך מײַך אָנגערופן: “אז ס’איז אזוי, קענסטו נישט היילן די ‘בת־מלכה’ - וואָרן די קענסט גאר צו איר אַרְט נישט קומען (ווייל דו געבסט נאַר ‘מעשר’) - וואָרן דו קענסט מער נישט אַרײַנגיין, נאַר אין איין ‘מויער’ (דאַרט ווי די ‘בת־מלכה’ זיצט), איבערדעם [צוליב דעם] קענסטו צו איר נישט קומען.”

איינער האט זיך באַרימט: “ער האט אזוי אַ כּח אין די הענט - וואָרן ס’פאַרהאַנדן ‘ממונים’ אויף דער וועלט (דהיינו: מענטשן וואס זיי זענען ‘עלטסטע’, וואס זיי האבן צו שאפן איבער א שטאט, אדער איבער א מדינה וכו’) - באדארף איטלעכער חֲכָמָה - האב איך אזוי אַ כּח אין די הענט, אז מיט מיינע ‘הענט’, קען איך אים געבן ‘חֲכָמָה’ - מיט דעם וואס איך לעהן אים אן [אַנלאַנען] מיט מיינע ‘הענט’.”

האב איך אים געפּרעגט: “וואספּאַראַ ‘חֲכָמָה’ קענסטו געבן מיט דיינע הענט - ס’איז זיך פאַרהאַנדן ‘עשרה קבין חֲכָמָה’? (כלומר: צען ערליי חכמות) - האט ער געענטפּערט: “די און די

לאמיר זיך פאר הערן

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלעךס (13)

- ער קען צוריק ציען איין מין פילל נאר פאר ווען ס'טרעפט אהן א מענטש
- א. דער וואס האט זיך בארימט אז ווען ער נעמט גיבט ער, וואס גיבט ער?
 - מעשר
 - חומש
 - צען מיני צדקה
- ב. וויפיל מיני ווינטן קען צוריק האלטן דער וואס האט זיך בארימט אז ער קען צוריק האלטן א ווינט?
 - איין מין ווינט
 - זיבן מיני ווינטן
 - צעהן מיני ווינטן
- ג. קענען די אלע, היילן די בת מלכה?
 - יא
 - ניין
 - נאר דער וואס קען אפהאלטן א ווינט
- ד. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 - יא
 - ניין
 - א חלק

- א. פארוואס זעהט אויס אז דער בעטלער האט נישט קיין הענט?
 - ווייל ער האט באמת נישט קיין הענט
 - ווייל ער האט צובראכענע הענט
 - ווייל ער ניצט נישט מיט זיינע הענט אין 'דער וועלט'
- ב. מיט וואס האט זיך דער ערשטער בארימט?
 - אז ער קען צוריק ציען א פילל
 - אז ביי וועמען ער נעמט גיבט ער
 - אז ער קען מיט זיינע הענט גיבן חכמה
- ג. מיט וואס האט זיך דער צווייטער בארימט?
 - אז ער קען צוריק ציען א פילל
 - אז ביי וועמען ער נעמט גיבט ער
 - אז ער קען מיט זיינע הענט גיבן חכמה
- ד. מיט וואס האט זיך דער דריטער בארימט?
 - אז ער קען צוריק ציען א פילל
 - אז ביי וועמען ער נעמט גיבט ער
 - אז ער קען מיט זיינע הענט גיבן חכמה
- ה. וואס קען טוהן דער וואס קען צוריק ציען א פילל?
 - ער קען צוריק ציען אלע צעהן פיללן אפי' נאכדעם וואס ס'טרעפט אהן א מענטש
 - ער קען צוריק ציען איין מין פילל אפי' נאכדעם וואס ס'טרעפט אהן א מענטש

טיפער געטראכט

ווען האט דער רבי דערציילט פון דעם בעטלער אן קיין הענט? (ציינ ימי מוהרנ"ת)

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וויפל מאל דערציילט דער רבי אין ספורי מעשיות וועגן א בוים ? 14 מאל

בפעשה א	דער בוים האט אסאך צווייגן און פירות און
אויף דעם בוים האבן גיוואקסען זייער שיינע	בלעטליך
קפיל	האט ער זיך אויס גיקליבן איין הויכן בוים
און האט גיטראגן איין גרויסען בוים	עס איז פאר האנדן א בוים. וואס אז מאָל
בפעשה ב	דעם בוים אן טרענקן
און באמאכט פלעגט אז ארויף גיין אויף א	בפעשה ט
בוים	און האט דאָרט אויס גיקריצט א בוים
האט זיך דער פן פלך ארויף גירדיסן אויף	בפעשה י
דעם זעגיל בוים	האט זיך גימאכט א סימן אין א בוים
בפעשה ג	בפעשה יא
זיי זאלן אן טרינקען ביימער	איז ארויף גימאנגען אויף א בוים

וויפל מאל ווערט דערמאנט אין ספורי מעשיות דער ווארט "בוים" ? 110 מאל

וועלכע זאך וואס ווערט דערמאנט אין די מעשה, ווערט אויך דערמאנט אין די פרשה (וארא) ? און דארט איז קיין שום הויזן ניט פארהאנדן פון קיין שום חיה (מכת עוב)

שעפעלע, שעפעלע

זיך געשווינד אויף, ער לויפט צום ריכטונג פונעם שאף און פייפט נאך העכער און העכער. די שעפעלע נעמט נישט אין אכט אז די קולות זענען געוואנדן צו איר. זי גייט זיך ווייטער איר וועג צו לויפן און זיך דערווייטערן.

אוי! טראכט זיך פישל צו זיך, אזא שאד, זי פארשטייט נישט מיינע סיגנאלן זיך אומצוקערן און גיין אויפן אויסקערטאטענעם וועג. זי פארשטייט נישט מיינע רמזים זי זאל זיך אומקערן פונעם קרומען וועג ווי זי איז פארקראכן.

די שעפסל פארקריכט צווישן די בערג ביז פישל זעט אז זי איז שוין גאר גאר דערווייטערט. פישל זעצט זיך ווידער אויף זיין באשטימטן שטיין צווישן אלע שאף און טראכט מיט ווייטאג: א שאד א שאד אז די שעפעלע פארשטייט נישט מין רוף, יעצט איז זי אזוי אפגעזונדערט. ווער וועט איר דא צוריק ברענגען צו אונזער סטאדע? ווער וועט איר אכטונג געבן אז ווילדע וועלן זאלן איר נישט פארציקן? געבער געבער.

המשך אויף זייט 6

פישל דער פאסטער מיטן קאסקעטל אויפן שפיץ קאפ גייט יעדן טאג ארויס אין די פעלדער בייגלייט דורך זיינע סטאדע שעף, צו פאשן אויף די הויכע בערג צום שיין פון דער זון. די שאף דרייען זיך דארט צווישן די פעלזן שטיינער און

גראז און עסן צו דער זעט. פישל זיצט אויף א שטיין ווען ער שפילט זיך אונטער א גשמה לידל אויף זיין פייפערל. מיט זיינע שארפע אויגן האלט ער חשבון אויף יעדן שעפסל זי זאלן גיין אויף די ריכטיגע וועג,

קיינער פון זיי זאל זיך נישט אויסקליטשן אדער פאלן, עסן פון פרעמדע פעלדער אדער זיך דערווייטערן. פלוצלונג באמערקט פישל ווי איין שעפעלע דערווייטערט זיך. ווי א מינוט לענגער איז זי פארקראכן געווארן ווייט ווייט צווישן די ביימער איינע אליין. ער פייפט מיטן פייפער א טיפן פייפ איר צו רופן און און דערמאנען צוריקצוקערן צו די סטאדע. אבער די שעפעלע ווערט נאכמער דערווייטערט. פישל הייבט

הגליון נתנדב ע"י הר"ר בעריש סאנדער הי"ו לרגל אריסי בתו למוזל טוב

הגליון נתנדב ע"י הרה"ח ר' אשר זעליג חנוך הי"ו לרגל הולדת הבת למוזל טוב

הגליון נתנדב ע"י הרה"ח ר' נתן מרדכי גערטנער הי"ו לרגל נישואי בתו למוזל טוב